

Aprilska akcija naj bo začetek celoletne

V četrtek, 23. marca, je bila redna seja koordinacijskega odbora za čisto in zeleno Ljubljano pri predsedstvu mestne konference SZDL, na kateri so se dogovorili za letošnje spomladansko očiščevalno akcijo v ljubljanskih občinah in sprejeli usmeritve za še druge letošnje aktivnosti koordinacijskega odbora, ki mu predseduje Ivo Samec.

Za aprilsko že tradicionalno ljubljansko akcijo čiščenja mesta, predmestja in podeželja, je bilo hitro dogovorjeno. Občinski koordinacijski odbori so se že organizirali za »udarni« teden, ki bo v štirih ljubljanskih občinah od 15. do 22. aprila, v naši občini pa zaradi občinskega praznika teden dni prej, od 8. do 15. aprila. Koordinacijski odbor priporoča akcije vse dni v tednu, zato, da sobota, 15. aprila, ne bo za delavce komunal-

nega podjetja, ki bodo odvažali zbrane smeti, preveč obremenjena.

Pomembno je, da se pravočasno primerno organiziramo v sleherni sredini in s skupno akcijo očistimo svoje delovno in bivalno okolje. Naj ne bo delovne organizacije, ustanove, šole, hišnega sveta, krajevne skupnosti ali društva, ki se v akcijo ne bi vključili!

Člani koordinacijskega odbora

pri predsedstvu mestne konference SZDL pa so razmišljali še dlje in vztrajali, da se ta že tradicionalna ljubljanska akcija čiščenja spremeni v celoletno in vsakodnevno. Še mnogo več je treba storiti na področju osveščanja, opozarjanja in svetovanja, pa tudi več kaznovati, so v svojih razpravah ugotavljali udeleženci sestanka. Soglasni so bili, da je Ljubljana z okolico sila zasmetenjena, neurejena in zanemarjena. To na žalost velja tudi za druge naše kraje, vendar je vsakdo odgovoren za svoj prostor in svoje okolje. Premalo imamo denarja, da bi vsa skrba za čistočo našega okolja naložili le komunalni skupnosti, za

nekateri bomo morali poskrbeti tudi sami občani, delavci, meščani. Po mnenju razpravljalcev bi morala socialistična zveza imeti več pobud na tem področju. Prijazni ljudje so lahko le v prijazni deželi, za prijazno deželo se je pa treba truditi sleherni dan in v slehernem najmanjšem urbanem prostoru. Zato naj bi socialistična zveza imela svoje za to področje zadolžene organe in aktiviste tudi v krajevnih skupnostih, v društvih in vseh drugih oblikah združevanja ljudi. Koordinacijski odbor za čisto in zeleno Ljubljano pri predsedstvu MK SZDL pa mora prav tako delovati vse leto in ne le pred spomladansko smetarsko akcijo.

S. G.

Spet kroži grozilno pismo človeške naivnosti

Tudi jaz sem prejel pismo, o katerem sem nekaj dni prej slišal, da spet kroži in hrani človeško naivnost in vznemirja ljudi. Prav to slednje je najhujše in zato tudi kaznivo početje. Poglejte prvi odstavek tega pisma:

»To pismo, katerega izvirnik hranijo na Holandskem, je že 200-krat obkrožilo svet. Zdaj je sreča naklonjena vam. Gre za verigo pism, ki jo je zasnoval Bakal Antonijde Dapid, misjor iz Venezuele, ki mora obiti vse konce sveta. Zato vas prosimo, da naredite 20 ponatisov ali kopij in jih pošljete ljudem, prijateljem, znancem, za katere mislite, da jim je potrebna sreča. Ne pošiljajte denarja, saj se z denarjem sreča ne da kupiti. Pisma ne zadržujte, ampak jih v roku 90 ur pošljite naprej. Če ste ravnali tako, boste že o nekaj dneh doživeli presenečenje, pa čeprav tega ne verjamete.«

Za tem naštevajo nekaj primerov (prevladujejo oficirji) osrečitev (zadeti na loteriji in podobno) in nesreč, ker so prejemniki pismo odvrgli (izguba službe, smrt in podobno). Prave naivnosti, pa vendar za nekatere ljudi grozilno resne grožnje, ki jih lahko hudo zmotijo v vsakodnevnem življenju, ob vsem tem pa prisilijo v materialno škodo, saj vas 20 kopij, ovojnic in znamk pride stati skoraj 30.000 din. Nekateri jih lahko v službi podtaknejo in strokovnim nimajo, čakali bodo le na srečo. Na svojo srečo s tem, da bodo »prijateljem«, in znancem poslali 20 grozilnih pism, zagrozili jim bodo s smrtjo, smrtjo žene, otroka, zagrozili z boleznijo, izgubo dela in podobnim, česar se človek pač najbolj boji, če ne bodo v »90« urah pisma razmnožili in ga odposlali spet novim »prijateljem«.

Streznimo se, ljudje! Ali nimamo v tej naši domovini že dovolj groziljk? Če pismo prejmete, ga nikar ne razmnožite, odnesite ga na postajo milice, da ga evidentirajo in naprej ukrepajo, saj sodi med kazniva dejanja. Tudi sicer se vsi trudimo, da za to in podobna grda pisma v naši družbi ne bo prostora.

S. G.

Kdo ima pred hišo smetnjak, ne nosi smeti v gozd

Posnetkov kot je ta, ki ga objavljamo ob tem prispevku, nam je Kancijan Hvastija v uredništvo prinesel kar zajeten kupček. Ta in še drugi so narejeni v gozdovih našega Golovca. Lahko pa bi bili posneti v kateremkoli od naših gozdov, saj so ti ob poteh in cestah več ali manj eno samo smetišče. Mnogokrat smo se že vprašali, kdo jim smeti? Vedno smo si – razmišljajoč po logiki – odgovorili, da smeti tisti, ki pred stanovanjem nima smetnjaka. Če tako razmišljanje drži, potem mora biti na območju ljubljanskih občin sila veliko gospodinjstev brez smetnjakov.

V poročilu Mestne uprave za inšpekcijske službe sem prebral, da je Komunalni inšpektorat že v mesecu januarju opravil 369 rednih in 48 izrednih pregledov. Obravnaval je 2263 nepravilnosti in pomanjkljivosti. Program je izpolnil več kot sto odstotno.

Izdal je 402 pismenih ureditvenih ukrepov, ki so se nanašali na zmožnost in vzdrževanje zunanje opreme naprav predvsem v mestu. Obravnavali pa so tudi divje odložene odpadni material, ki se v zadnjih letih precej množično pojavlja na obrobjih strnjeneh predelov mesta. Pregledali so območje KS Savlje, ki ima površino 8 kvadratnih km, na kateri je 34 malih smetišč v skupni količini okoli 500 kubičnih metrov najrazličnejšega materiala. Približno takšno stanje je tudi na območju Jarškega broda. Seveda pa je potrebno vsa

številna manjša smetišča sproti odstranjevanju, da ne bi postala velika. Komunalna skupnost mora za to nameniti tozdu Javna higijena poseben denar. Ta tozdu je po odloku mesta Ljubljane dolžan tudi, da iz svojih sredstev nabavi smetnjake gospodinjstvom, ki jih nimajo.

Res je, da so na teh divjih smetiščih tudi še drugi komunalni odpadki in ne le gospodinjstvi, pa smo vseno prepričani da bi bila naša dežela manj zasmetenjena, če bi vsa gospodinjstva imela smetnjake. Ne le, da so smetišča grda in zrcalo naše civilizacijske stopnje, so tudi naša higijena in zdravje. Ljubljanska podtalnica je že načeta, dve črpalnici sta bili že ustavljeni, ker je bila voda v njih oporečna. Če bomo tako nadaljevali, si bomo trajno uničili pitno vodo – še zadnje temeljno dobro v kvaliteti življenja v Ljubljani

S. G.

● NEKOČ IN DANES

Nekoč smo imeli peskovnike in otroška igrišča, danes imamo pasja stranišča.

S. G.

Ko zacvetijo rože

Vsako pomlad, ko zacvetijo tulipani in narcise, beremo in poslušamo iste zgodbe: cvetje, ki naj bi lepšalo naše mesto, razveseljevalo njegove prebivalce, pogostokrat kar preko

noči izgine z gredic. Taka usoda je doletela tudi rumene narcise, ki jih je cvetličar Seliškar zasadil na bregovih Ljubljane, ob mostu, ki povezuje Zaloško cesto s cesto Ob Ljubljani.

Nekaj narcis je vendarle še ostalo, a ne za dolgo. Že čez nekaj dni sta bila oba bregova skoraj popolnoma »gola«, narcise pa so se rumenile le še tam, kjer jih zaradi težje dostopnosti ni bilo mogoče doseči. (Foto: D. J.)

Vendar za razliko od nekaterih drugih krajev, na primer prostora pred ljubljanskim sodiščem, ki jih »ljubljeni« rož navadno obiščejo ponoči, se »občudovalci« moščanskih narcis niti niso poskušali skrivati, nabirali so jih kar pri belem dnevu.

Tudi spodaj podpisana je 24. marca točno opoldne imela priložnost opazovati tako početje. Dekle, ki je v rokah imelo že kar lep šopek narcis, sploh ni pomislilo, da dela kaj nepravilnega. Na vprašanje, zakaj jih trga, je odgovorila: »Dam tudi vam kakšno?« Ljudje so se pričeli ustavljati, godrnjati, groziti s kaznijo in s tem, da bodo poklicali miličnika. Nekemu moškemu, ki je prišel mimo, se je zdelo primerno vzeti dekle v zaščito. Takole je opravičeval njeno početje: »Naj si punca natrga rož, kupit si jih tako ne more. So predrage. Kakšna kraja je to? So te narcise zasebna last? Niso. Torej so družbene in to ni kraja. Sicer pa bodo drugo leto spet zrastle,« je ugotovil ob koncu.

Moj znanec, tudi novinar, ki je tisti trenutek prišel mimo, znan po svojem humorju, ki pa je take vrste, da se mu vedno ne moreš smejeti, pa je mirno ugotovil: »Zakaj neki sploh še potrebujemo rože? Seveda jih je treba potrgati! Zakaj naj bi bil ta kraj zaradi njih lepši od drugih?«

D. J.

● Naša skupnost bo spet izšla 19. aprila

● KRAJEVNA SKUPNOST MOSTE VABI OBCANE

da si ogledajo predavanje z naslovom

POMLADNE GOBE

Predavanje bo v četrtek, dne 6. 4. 1989 ob 17.30 v sejni dvorani KS Moste, Zaloška (stavba nasproti tržnice Moste). Predaval bo dr. Dušan Vrščaj, predavanje bo spremljano z barnimi diapozitivi. VABLJENI!

● RD VEVCĚ

Čiščenje bregov Ljubljane

Ribiška družina Vevče obvešča in vabi vse ribiče, njihove družinske člane in druge zagovornike čiste narave, da se udeležijo čistilnih akcij bregov naše Ljubljane in njenih pritokov.

Čistilne akcije bodo 8. in 9. ter 15. in 16. aprila. Dobimo se ob 7. uri na običajnih mestih.

Starši – otroci – cesta

Ali vas ni strah ob prebiranju dnevnega časopisja?

Ali vas ne zbodejo vsakodnevne vrstice: – »... Na kraju nesreče je poškodban podlegel otrok, star 5, 8, 13... let.«?

Ali...?

Nešteto ali se vsakodnevno poraja v naših mislih. Nešteto vprašanj z mračno vsebino in vendar: kaj nam vse to pomeni ob dejstvu, da je marsikateri od staršev ostal nem, z globoko bolečino ob spoznanju, da je zgubil otroka, da ima v hiši invalida, da je iz sebe nerazumljivih razlogov dopustil, da mu je cesta povzročila neozdravljivo rano.

In če bi...?

Da, če bi tudi starši dnevno opozarjali otroke: »Hodi po pločniku! Prečkaj cesto na prehodu! Vozi previdno! Ne igraj se na cesti! Spoštuj znake in druga obvestila v prometu!«

Da, kako malo je včasih treba, da preprečimo najhujše. Da bi tudi starši s svojim zgledom in pravilno vožnjo dnevno dokazovali svojim otrokom, da spoštujejo cestno prometne predpise in se ravnavajo skladno z njimi!

Tempo življenja je danes strašno, toda kljub temu ne bi smeli brati naslov: Avto ga je podrl, ko je stekel čez cesto, traktor ga je pokopal pod seboj, vinjen povzročil prometno nesrečo, zaradi hitrosti ga je vrglo s ceste...

Torej, starši!

So vaši otroci pripravljeni na samostojno pot v šolo?

Ste poučili svoje otroke

KAKO HODITI PO PLOČNIKU?

KJE PO CESTI, KJER NI PLOČNIKOV?

KDAJ IN KAKO ČEZ CESTO?

Starši – vozniki motornih vozil, ne dopustite, da bi ugasnilo komaj začeto življenje pod kolesi vašega vozila!

PROMETNI KROŽEK OŠ JOŽE MOŠKRIČ

● DELO DOBI

TVD Partizan
Zelena jama

za nekaj ur dnevno zaposli

ČISTILKO PROSTOROV

Oglasite se na telefon 326-516, samo v popoldanskih urah!

● TRIDESET LET NAŠE SKUPNOSTI

Vse dobro za našo mladino!

V letih 1957, '58 in '59, ko je izhajala MOŠČANSKA KRONIKA kot predhodnica sedanje Naše skupnosti, je komaj nastala občina Mlote doživljala velik razcvet. Z velikim ponosom so gradili in pisali o vsem, kar je bilo namenjeno mladini. Šole, itelovadnice, kolonije in otroška igrišča. Naredili so eno največjih otroških igrišč v Ljubljani, in sicer v Zelenu jami, tam, kjer je danes podhood ob OŠ Vide Pregarc. Tam je ob tedaj bila zaspnica z vsemogočo odpadno navlako.

Leta 1954 so prebivalci Zelene jame na zborih volilcev dali pobudo, da se jama zasuje in zgradi sodobno otroško igrišče. Zamisel je začel uredničevati Društvo prijateljev mladine v Zelenu jami. Načrt za igrišče je napravil arhitekt Marjan Sezun. Predračun je bil velik, sredstev pa malo, zato so igrišče delali postopoma in največ z uporabo lastnih moči. Spomladi leta 1956 so posadili prvo drevje in grmičevje. Iletno dni kasneje za dan mladosti, 25. maja, je bilo igrišče odprto z veliko slovesnostjo, na kateri je o naših gosodarstvih in političnih uspehih spregovoril predsednik občinskega ljudskega odbora

tov. Ciril Fain.

Zelo ponosni so pred 30 in več leti bili tudi na amatersko filmsko društvo PIONIR FILM. To je bilo obdobje splošne kinofikacije in filma, kot je dobesedno zapisano v MOŠČANSKI KRONIKI iz leta 1957. »Bila je želja in potreba, da bi usmerili vzgojo mladine s filmom, to se pravi, kako bi pravilno zajeli tedanje navdušenje mladih, še duševno in estetsko neizoblikovanih ljudi – tako, da bi film postal splošno pozitivno vzgojno sredstvo, ne pa tudi hkrati nevarnost.«

Po mnogih pripravah in sestankih je bilo 26. junija 1955 ustanovljeno društvo z imenom AFD Pionir film, Ljubljana-Moste. To je bil velik dogodek z velikimi načrti, pa spet s premalo denarja. Prve zastavljene naloge, da bi posneli celovečerni mladinski igrani film »Dobra tovariša« po scenariju Marije Hetzl, niso mogli uresničiti prav zaradi tega. Posneli pa so kratek vzgojno-poldokumentarni film z naslovom Vzhodna Ljubljana po scenariju Mirka Kušarja. Igralcev in statistov v filmu je bilo celo nad 40 otrok. Posneli so kmalu še drugi kratki igrani film »Spomin«. Oba filma sta posnela

mlada snemalca Boris Gorjup in Franjo Meglič. Scenarij in režijo pa je za oba filma opravil Mirko Kušar. AFD Pionir film je bilo tedaj prvo amatersko društvo te vrste v Jugoslaviji, s tako veliko dejavnostjo. Ta uspešna realizirana želja po duhovni in estetski vzgoji mladih s filmom izpred dobrih 30 let zasluži še danes občudovanje in spoštovanje.

S. G.

načna sredstva, ki so namenjena za noveliranje igrišč in izboljšanje funkcionalnosti, uporabljajo zgolj za vzdrževanje in ohranjanje minimalnega standarda na igriščih. Očitno VVO tej nalogi same niso kos. Ob problemu uničevanja igrišč je Mestna uprava inšpekcijskih služb ugotovila tudi hudo umazanijo na igriščih, saj igrišča uporabljamo vsi krajan in hišne živali našega mesta. Zato bi bilo treba pri reševanju te problematike pritegniti širšo skupnost. Na podlagi poročil, ki jih bo pripravila Mestna uprava inšpekcijskih služb skupaj z Zavodom za zdravstveno varstvo in Veterinarsko fakulteto ter na podlagi sugestij o problematiki otroških igrišč bomo spregovorili v zborih krajevnih skupnosti in preko sredstev javnega obveščanja.

Pričakujemo, da bomo s tako zastavljeno akcijo vendarle rešili otroška igrišča v Ljubljani.

Dajemo pobudo, da vrtčeva igrišča prekvalficiramo glede na namen iz javnih objektov v objekte, namenjene VVO.«

Naša SKUPNOST

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Cveto Pavlin, podpredsednik pa Milan Pritekelj.

Glasilno urejajo: Stane Brezovar, Slavko Gerlica (glavni, odgovorni in tehnični urednik), Darja Juvan, Janko Kramžar, Jani Möderndorfer, Franc Mandeljc, Breča Papež, Cveto Pavlin, Mile Štimec, Milan Zaletel in Janez Zavrl. Izhaja tridensko v 25.200 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljane prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek ziro računov ali blagajne ur:dništva, izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljani 42, tel. 447-817, ziro račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48022, OK SZDL Ljubljana-Moste-Polje, Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno.